

عوامل ایجاد اشرافی گری از منظر نهج البلاغه

زهرا خوش صفت^۱، رضا بنی اسدی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد زبان انگلیسی

^۲ استادیار گروه معارف، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران (نویسنده مسوول)

چکیده

یکی از آفات زندگی دنیوی میل به اشرافی گری است. این آفت هم نسبت به حاکمان و هم نسبت مردم یک جامعه یک تهدید جدی به شمار می رود. اشرافی گری که با خود برتری بینی همراه است روی آوردن به تجملات و اموری از جلوه های مختلف زندگی است که وجود آن ها برای ادامه یک زندگی عزت مندانه و حتی مرفه لزومی ندارد. این نوع زندگی باعث ایجاد یا تعمیق شکاف طبقاتی اقشار جامعه گردیده و در نهایت منجر به فروپاشی اجتماعی می گردد، از این رو لازم است با عوامل ایجاد آن مبارزه گردد. این پژوهش که به روش توصیفی تحلیلی است در صدد آن است تا با شناسایی عوامل ایجاد اشرافی گری راه مبارزه با آنها را هموار ساخته و از این طریق گامی در راه ریشه کن کردن اشرافی گری در جامعه بردارد.

واژه های کلیدی: اخلاق، اشرافی گری، امام علی ع، نهج البلاغه.